

vokno vinyl

27.4.1990

vokno Bolzanova 7
110 00 PRAHA 1
tel: 22 47 53

16

we were waiting for
our man 19.4.1989

Tak jako jsme dlouhé roky čekali na pád komunismu, který konečně přišel, tak jsme také tyto roky čekali na svého "chlápka". Když se v neděli večer na pár sekund objevil Lou Reed v TV na koncertu Pocta Nelsonu Mandelovi v londýnském Wembley, tak jsme netušili, že ho ještě do týdne uvidíme v Praze. Neskutečné se stalo skutečností. Do poslední chvíle nebylo vůbec jasné, jestli LOU REED navštíví galerii ÚLUV na Národní třídě, kde na něj čekalo množství diváků (mj. byl přítomen také prezident Václav Havel). Bylo něco po desáté hodině večer, když přišel doprovázen svou ženou Sylvii a s malou kytarou na zádech. Šel po schodech stejným způsobem jako NICO v roce 1985 na Opatov. Ta šla do sálu po schodech nahoru, jako kdyby předvídala, že půjde do nebe, zatímco Lou sestupoval dolů, jako by svou přítomností ztělesňoval pokračování THE VELVET UNDERGROUND. Chvilí poté se zaujetím sledoval Půnec, a když se pro něj uvolnilo pódium, dal zapomenout na vše na tomto světě. Čas jakoby přestal existovat. Ze svého alba NEW YORK přednesl, doprovázeje se sám na kytaru, skladby DIRTY BLVD, BUSLOAD OF FAITH a LAST GREAT AMERICAN WHALE. Lou odešel a málokdo čekal, že ještě něco bude. Nikomu to však nestačilo, a tak musel Lou přijít znova, tentokrát s Půncem. Skvěle je diriguje zazpíval I'M WAITING FOR THE MAN, potom SWEET JANE, krásně falešnou, jako na živých deskách. Pak ho přišli doprovodit také Velvet Revival ve skladbě WHITE LIGHT/WHITE HEAD a nakonec v PALE BLUE EYES. Jeho schopnost improvizace byla fantastická, potvrdilo se nám to, co jsme znali ze živých nahrávek. Když Lou Reed podával ruce všem zúčastněným hudebníkům, byla to pocta nejen pro ně, ale i pro všechny jeho fanoušky i fanoušky The Velvet Underground.

Karel Habal

BEATOVÉ DRUŽSTVO

"Radujme se, veselme se, vyserme se na deprese!"

"Spousta kapel chce hrát, ale málokterá to dotáhne někam, aby to vůbec vypadalo. Zatím, protože bylo hodně věcí zakázaných, se vždycky řeklo, že se bude někde hrát, napsalo se na všechny strany, přijelo padesát kapel, protože na podobných akcích mohl hrát každý bez ohledu na úroveň... Nebylo to nazvučený a kompletně to bylo strašný. S tím končíme!"

Takto stručně a po pravdě řečeno i výstižně hodnotí BEATOVÉ DRUŽSTVO období dosavadního společného vystupování. Vznikli v roce 1987. Původně hráli s převážně recesistickými úmysly - "jen tak pro srandu" - ale pak už spolu vydrželi. Každý dříve působil v kapelách okresního významu, a když se rozhodli zkusit to spolu, vůbec neměli jasno co a jak hrát. Jak sami říkají, nemají jasno dodnes.

Samí sebe označují za "klasickéj bigbit osmdesátých let" a při poslechu nezbyvá než souhlasit. Nabízí se srovnání s Garáží a s Psími vojáky, patrný je i vliv brněnské scény počátku osmdesátých let. K prasknutí hlasivek (o to více překvapí, že bez námahy) křičený zpěv, texty s údernými a snadno zapamatovatelnými slogany.

"Teplá a tma jako v kině
za voknem film jako svině
lidí co nemaj kšichty
vracej se z noční šichty
na cestu mezi baráky
svítěj jim žlutý auťáky."

Texty mj. opisují ze všemožných sbírek, i z těch dětských říkankových. Říkají, že nemají jasno. Pokud je ale nejasnost charakteristickým znakem této kapely, je to nejasnost velmi sympatická a všem kapelám doporučení hodná. Nevěříte? Pošlete na kontaktní adresu kazetu a posuďte sami.

Sestava: Zdeněk-bicí, Petr-kytara, Mirek-basa, Ivo-saxofon,
Martin-zpěv

Kontakt: Ivo Keilwerth, VŠK Větrník, I/035, Praha 6, 162 00

Petr Hnilo

Louny po probuzení

Listopadová revoluce nevyšla jenom pana Havla na Hrad, ale také ten tak "hříšný" underground do veřejných prostor. Každému je tak dána možnost, aby na vlastní uši i oči poznal to, co režimu tolik vadilo. A tak underground zavítal 16. března i do Loun, poprvé veřejně. Ač šedesát kilometrů od Prahy, kulturní duch je tu na úrovni zábavných pořadů ČST, takže průběh tohoto podzemního matiné zachránila účast přespolních mániček, které se dostavily v polněbném množství.

Mohli tak jako prvního uvítat Litinového Pepu i s Průmyslovým plynem a jeho detroitským rockovým soundem. Pamětníci, kteří ze zvůdavosti koncert navštívili, jásali nad nefalšovanými českými Stoogies. Stejně tak Beatové družstvo Sokolov dokázalo spojit propracovaně aranžé a kvalitní texty v jednotlou, valící se hmotu, zahlcující nepřipravené posluchače. Proti nim nemohla Garáž přinést nic nového, předvedla svůj obvyklý standard. To už začínaly potíže s aparaturou, největším oříškem večera. Byla sice schopná sal přehltit hlukem, ale s kvalitou, neřku-li srozumitelností, to bylo horší. Závěr obstarali Smutní potápěči z Teplic, známí svou přichylností ke Společnosti za vesolejší současnost a k Lou Reedovi. Na scéně vytvořili veselý protipól chmurnému poseství předešlých skupin.

Je zde na místě připomenout, že výše uvedený koncert pořádalo Nekomerční kulturní sdružení, které si při vzniku dalo za cíl seznámení veřejnosti s neobvyklými uměleckými proudy všech kategorií, autentickými a nezdegenerovanými, které byly dosud uměle deformovány a ničeny. V zájmu toho pojal organizátoři netradičně výzdobu sálu i průběh celé akce; mimo jiné byly během koncertu k dostání i zajímavé publikace, dříve nedosažitelné. Ovšem skutečností bohužel je, že zájem návštěvníků se orientoval spíše k výčepu než ke knižní nabídce. Rozhodně nechci moralizovat, ale při takové tendenci všechny aktivity skončí u prázdného tlachání v hospodě, ovšem s tím rozdílem, že teď už se nelze vymlouvat na bolševika, který to "stejně zakáže".

Vladimír Drápal

ohlasy

Nemohu přejít lhostejně recenzi na Čuňasovu svatbu, zveřejněnou v Gramorevue č. 4/90 pod názvem "Underground wedding". Domnívám se totiž, že přesně takhle by recenze vypadat neměla. Možná reagují ostřeji, než je třeba, ale osobně se domnívám, že underground je především duchovní souzvuč, projevující se nejen hudbou, a proto se takový koncert nedá posuzovat podle obvyklých uměleckých měřítek. Je nutné si především uvědomit všechny souvislosti, navíc v době jeho beztrestné oficiálnosti, kdy se jaksi vypařuje atmosféra všeobecné pospolitosti. To je samozřejmě můj osobní názor, který může být mylný, ačkoli autor recenze jeho vlastní subjektivní dojem staví jako jednoznačné a konečné vyznění koncertu.

Vlastní recenze je totiž snůškou navzájem si odporujících, jednostranně zaměřených tvrzení. Dokázal se to dá snadno třeba hned na příkladě hodnocení teplých Aku Aku. Recenzent, pan Riedl, jejich současnou tvorbu považuje za otravnou undergroundovou fosilii s únavným klišé (kdo je slyšel, přidá teď vykřičník) a o odstavec níže se rozplývá nad hudbou Umělé hmoty, která tou fosilií (historickou, v tom nehanlivém slova smyslu) se svou 15 let starou tvorbou skutečně je. A proto nad ní musí, dle vyjádření recenzenta, srdce zaplesat, obzvláště pak srdce "androše" (že Aku Aku jsou instrumentálně zdatní, což dříve nebyvalo? Pche, ale nejsou legendou...). Aku Aku mají navíc tu smůlu, že k dokreslení svého hudebního projevu používají housle, čímž jsou hned vřazeni do role plagiátorů Plastiků, ačkoliv struktura jejich skladeb se podobá nejlepším písním britských King Crimson. A aby vedoucí úloha undergroundu z "dob rozkvětu a pronásledování druhé kultury" byla potvrzena, dozvíme se, že když fve Dino, není to jenom přežitá deklamace, ale zvukový ideál (probuň, nic proti Dinovi, je to můj přítel a ví, že to, co dělá, se mi moc líbí, však já bych ho také nenapadal, že - cituji "za ta léta se nenuačil zpívat", já to totiž považuji za nepodstatné), posvěcený gloriolou legendy. Opět příklad, jak je zpráva z koncertu neseriózní a tendenční. A když už jsme u Dina, toho pan Riedl škrtem pera přeřadil do hard coru (jestlipak slyšel třeba detroitské kapely přelomu 70. let, třeba Stoogies?), byl ani Litinovej Pepa není nic jiného než ortodoxní underground. Ovšem s legendou, takže O. K.

Zdá se mi totiž, že pan Riedl je odkojen a zatížen poslechem starých (nicméně stále skvělých a nesmírně pozitivních) nahrávek druhé kultury (však také tyto skladby pečlivě vyjmenovává, i z produkce MCH Bandu, který jinak hraje něco naprosto nezařaditelného, zdůraznil jenom podíl DG 307) a skupiny, které k této době nepatří, smahem podceňuje, eventuálně sledává málo originálními. Přitom jejich hudba, novější programy, které vycházejí ze stejné filosofie a ze stejných kořenů (neboť pronásledování hudebníků nikdy neskončilo!), mu není dost sentimentální a patří tedy do odpadků. Proto se spokojí u charakteristik těchto kapel s výčtem nedostatků a jede ke svým oblíbeným (zrovna tak nevysvětlil, co veselého je na skladbě Lou Reeda "Walk On The Wild Side", když Smutní potápěči jsou tak veselí...), kteří ho nozklamali, ovšem vzájemnou propojenost, danou úchylností předešlého režimu, patrně těžko chápe.

K pochopení hodnoty hudebního undergroundu je totiž třeba jeho průvodní znaky pocítil na vlastní kůži, aby kruh byl uzavřen.

Vladimír Drápal

Vokno č.17 právě vyšlo. V jednotlivých rubrikách si v něm můžete přečíst:

fejeton: Za hvězdou komunismu - sci-fi horror
Do Rakouska se dá volně projet...

hudba: Od hmoty k litině - článek o vývoji jedné z nejvýraznějších osobností naší undergroundové scény Dino Vopálky, protagonisty skupin Umělá hmota a Litinovej Pepa & Průmyslověj plyn.

Volá Londýna - rozhovor s redaktorem hudebního pořadu BBC Johnem Kelwayem.

Nejstarší bigbífák - rozhovor s Emanem Fialou-Toscani, který byl v šedesátých letech manažérem skupin Hell's Devils, Heaven's Angels a The Primitives Group.

Einestürzende Neubauten - Blok o jedné z neznámějších evropských industriálních skupin.

Druhá kariéra Christiany F. - Další životní cestou Christiany F, bývalé berlínské narkomanky, hlavní protagonistky knihy Děti ze stanice ZOO, je hudba

Swans - profil "nejhlasitější kapely světa" je zde vymezen dvěma rozhovory z let 1984 a 1986, texty z alba Holy Money, recenzemi dvou LP a textem J. Vlčka popisujícím vystoupení Swans v Praze r. 1987.

The Anti Group - o skupině, která od svého původního postindustriálního zaměření směřuje k osobitě "antihudbě" rozhovory s členy hardcorových skupin Hard-One a Lärm

interview s Cicciolinou a Johnem Bokem především o Transnacionální radikální straně

výtvarné umění: rozhovor s Milanem Knížákem, významnou osobností avantgardy šedesátých a sedmdesátých let, v současné době rektorem AVU.

J. Šetlík, kunsthistorik, vypráví o Jindřichu Chalupěckém, člověku, který má jako teoretik výrazný podíl na práci tří generací výtvarníků.

J. Bodnárová: K vztahu moderny a postmoderny.

Keith Haring - rozhovor s americkým grafiti-umělcem, který počátkem tohoto roku zemřel na AIDS.

Bondy: Na počátku řady úvah je text o převratu ve výtvarném umění, který se právě odehrává,

Bratrstvo - manifest a fotografie brněnské skupiny umělců.

můj kraj, stejně...: H. Skolimowski - Co je ekofilosofie

Nežít jako prase - rozhovor s Petrem Placákem

literatura: Petr Kopta - ukázka z monografie Jana Vladislava a ukázky z Koptovy poezie.

Michael Strunge - stručné přiblížení výrazného dánského básníka, dávaného do souvislosti s punkovou kulturou, od Karen Gammelgaard a ukázky z jeho tvorby.

Dostí Travena! - Otevřený dopis Luďka Markse Eduardu Martinovi, objasňující mylnou hypotézu o osudu Arthura Brejského.

Glasnost - zpráva o dvou současných bulharských samizdatech

vize a trendy: Rock je mrtev - manifest chaotické hudby

proti proudu: T. Roszak: Co se stalo s kontrakulturou - Jeden z teoretiků americké kontrakultury šedesátých let uvažuje o její současné situaci.

A. Jawłowska - Provokace, Provo-akce - historie hnutí Provo, jedné z variant útoku na autoritativní společnost.

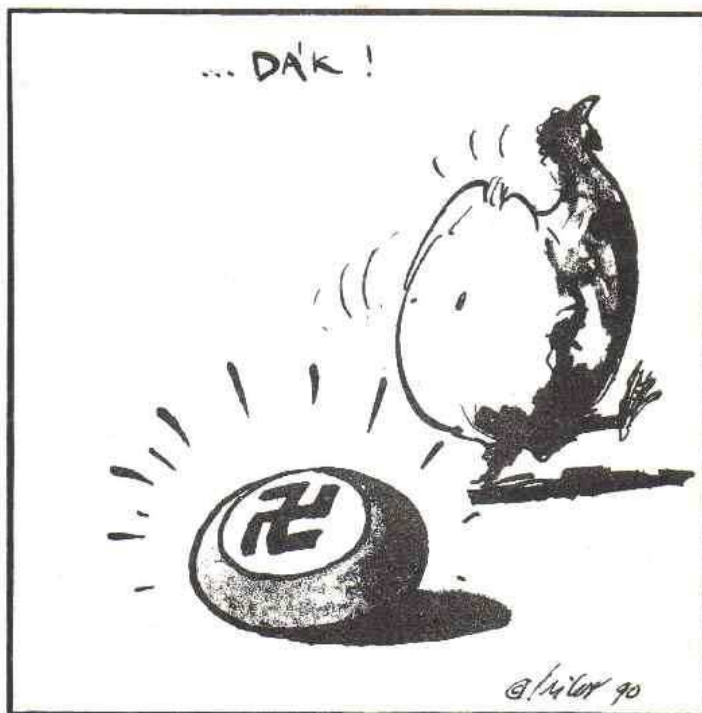
J. Lusseyran: proti znečištění já - úvaha francouzského spisovatele, který zemřel počátkem sedmdesátých let.

Polské anarchistické hnutí 80. let

literární příloha, ve které najdete básně L. Nováka, G.A.I. evického, M. Rudolfa, Z. Kuzmové, texty J. Jány, povídku L. Vydry V čase zázraků a fragment z pozůstalosti L. Klímy Filosofická fakulta.

Pokud nemáte Vokno č.17 předplacené, neplaťte. Zkuste se mimo Prahu obrátit na některou z poboček Artfora. V Praze je k dostání v některých klubech, v prodejně NTS v Charvátově ulici (za obch. domem Máj), v Bolzanově ulici v redakci Vokna a ve stánku NTS. Na dobírku jsme schopni zasílat pouze 5 a více kusů.

kterak zabít čas...

V minulém čísle Voknovin omylem vypadlo inzerci scénické koláže Archa bláznů souboru Alfred a spol. místo produkce. Omlouváme se čtenářům a uvádíme opravu: představení můžete zhlédnout každý den v květnu mimo sobot a nedělí v Praze v Kulturním domě Stodůlky.

3. 5. Praha, klub 07 na Strahově:

poeticko mystický projekt Mao (odštěpek Pirátů)
Petr Vyšehlid & Mao: Core? Trash? Acid?
Milan Langr: koncept, verše, doutníky, design
+ Egypt – koncert

5. 5. Vyklantice, 18.00

Aku-Aku

Mariánské lázně, hostinec Hamrníky
Metaexistencionální pochod beznohých Meresjevů
Hrají: Umělá hmota
Beatové družstvo
Antigravitační knedlík
Litinovej Pepa & Průmyslověj plyn
Smutní potápěči

6. 5. – 26. 8. Plzeň, Náměstí republiky

Výstava **Americká armáda v Plzni**
denně mimo pondělí

6. 5. letní kino Příbram, 15.00

TBC a Mlejn pořádá punkrockový koncert
Hrají: S.P.S.
Stalinovy oběti
EE
Domovní schůze

7. 5. Klub pracovníků obchodu, Praha 2, Trojická 10
Postmoderna v polské hudbě – připravil a uvádí
Martin Smolka

10.–12. 5. KS Delta, Praha 6, sídliště Dědina (autobus: 218 z Ku latého náměstí)

Teplíce v Praze: třídní festival hudby, poesie, výtvarného umění, striptýzu a divadla

Účinkují: Jateční ulice, Východní blok, Aku-Aku, Smutní potápěči, Veselé plavkyně z Miami Beach, Už jsme doma, Divadlo poesie, Rohlík IŠ, Kunsthistorické spolčení Pomalá smrt, Radost, Fabrikanti j.h., Tichá domluva, Mimo zákon, Striptýz, striptýz, Gruppensex show a další...

10. 5. Litvínov

Aku-Aku

Trenčín, bývalé kino Hvězda

koncert skupiny **Chór vážských muzikantů** u příležitosti 10. výročí existence CHVM

11. 5. Louny, 20.00

koncert – **Chronická nevinnost, Drsoň, Bradavice, Hallý belly** nocleh zajištěn

12. 5. Pardubice

Šanov

15. 5. SMV OKD Praha 1, Na Florenci (vedle Rudého práva)

Sourozenci Havlovi spolu s Štefanem Soukupem a Váňou Bierhanzlem
nová hudba

Hledám zájemce z celé ČR, kterým ještě něco říká slovo hippies, něco umí a jsou ochotni obětovat všechno pro dobrou věc, aby mi pomohli se založením party dobrých lidí. Zn. HAIR.

Petr Dráxler, V. Talicha 512/1490, Most, 434 01

Rocková skupina HOLOMRÁZ hledá bubeníka z Českých Budějovic a okolí.
telefon: Pavel Rožniček 038/236 13